

BAŁAMUCIĆ (4) *vb impf*

Oba a jasne.

inf bałamucić (1). \diamond *praes 3 sg* bałamuci (1). \diamond *3 pl* bałamuca (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Zwodzić, oszukiwać, mamić, tumanić, gmatwać, przekręcać; ineptire, nugari, nugalia proferre, centones facire Cn (4): Zápprawdę ponieważ ten bálámuci: y ią Potrzynam go ná łowie. *CiekPotr 69.*

bałamucić co: gdyż iedney nátury ábo iednego Bołtwá łą trzey/ chybáby miał mózg przewrocony/ iáko Sofiltowie ktorzy to bálámucą *GrzegRóżn C2v.*

bałamucić kim, czym (2) cf Zwroty.

Zwroty: »bałamutem bałamucić«: Aniś ten ieft, áni tym będziesz dziś y nigdy Tym pieniądzom. wen płotko, co chcesz bálámutem Bálámucić. názbyt bárzo Subtelnie chciałeś podeić mię zá tą pogodką *CiekPotr 74.*

»bałamucić światem« = *mamić, tumanić ludzi:* Grámmátykámí oni tylko á Rhetorykámí náoftrzywłzy łobieięzyki/ bálámucą światem/ ktorzy nietylko áby mogli przemoc ludzie w Papięftwie wczone/ ále rozumieć im niebędą/ gdy oni s nimi mowić będą. *OrzList f4v.*

Synonim: łgać.